

Nuorttanaste

Kristalaš mano bladde.

»Gæca mon boad̄am farga«

»Leket maidai digis garvvasak.«

No. 11.

Oktober manest 1899.

1as jakki.

Vuolge ja daga donge damanaga lakai.

De celki Jesus sudnji: Vuolge ja daga donge damanaga lakai.

Dai saniguim loapati Jesus su værdadusast dam vaimolađis samaritanalaža birra Maid galggap mi dakkat? Værdadusa siste oaidnep mi, atte okta olmuš joavdai rievvari gitti, gæk nuolategje su ja sabme su ja vulgge erit ja guđde su vællat bælle-jabmen. Okta pappa ja okta Levitalaš bođiga sëm̄ma gæino mielde vuolas. Soai oiniga su, mutto manaiga mæddel. Man̄našassi boatta maidai okta samaritanalaš dam baikkai, ja go son aicai olbma, arkalmasta son vaimostes. Son dakka nube hæde su ječas hættten, son eadna dam buocce olbma havid ja doalvvo su matkalažai visui, ige hæitte su væketæmest oudalgo son læ dærvašmuvam. Dam samaritanalaža ja su væke ala eujuta Jesus ja cælkka: Vuolge ja daga donge damanaga lakai. Maidai don, mu kristalaš ustebam, læk matkustæme nuftgo dat samaritanalaš. Maidai dust læ du ædnamlaš fidno, maid galgak doaimatet; mutto dam vaimolađis samaritandago satak don dakkat du lagamužak vuostai. Du Ibmel læ maidai du buristsivdnedam buoklagan vuoiñalaš ja ædnamlaš buriguim. Go ærak læk ocatallujvvum likkotesuodain, de læk don sestujvvum. Go du grannak læk gefum, de satak don læk riggom, du ædnamlaš obmudak læ lassanam; daihe go ærak

vagjolet jabmen suoivvan ja sævdnjadasa siste ja morraškættai agalaš gadotusa vuostai mannek, de Ibmel du ealmid læ rappam oaidnet maielme vuoiñalaš hæde ja vardnotesvuoda, ige dušse dam, mutto maidai læ væketam du duotta jorggalussi ja audogassandakke oskoi. O, maggar stuora armo son læ dudnji eajetam! Alma don satak væketet juoba væhašge. Nuft gukka go don euožžok, matak abbon læt dasa, gutte gaecam læ. Ovtain jeddim sanin ja ovtain eacce-koapoin matak don samaritanalašbargo dakkat du lagamužaidak særvest. Gæca aivestessi du birad, Ibmel læ bigjam manga dinga du giedaidi vækken, bestujumen, balvvalussan du vieljasak ja oabasak.

Duodai æi vailo hædalažak du birrasin. »Vaivvasak læk alelassi din lutte,« cælkka Jesus. Ja jos vel dust lækge mangalagan noade guoddet, de birra buok gavnak olbmuid, gæina stureb noaddek læk, ja Ibmel bigja davja daid likkotemid du gæino ala, nuft atte don ik datto buoril mæddel bæsat. Eigo læk buocik ja hœjos olbmuk du birrasin, daggarak, gæk eci laibesek satte tinet? Daihe daggarak, gæk galle datošegje barggat, mutto i læk bargo oažžomest? Daihe ikgo oaidne dai ollo lappum barid ja nieidaid, gæk geppismielalažat læk vajaldattam sin almalaš acesek sida ja dal vagjulek dam »amas ædnamest« ja i oktage læt, gutte sin ruoktot maccata dam rivtes gæino ala. Kristalažak læk min beivi siste asatam servid, miššonservid occam diti daid, gæk lappum læk ja buoredam diti daid buocce sieloid ja rubmašid.

Vaiddaluš i læt dat, atte vœketægjek lœk ila ollo ja ila uccan læt buocik, mutto œal lujuvvum œuožžo: »Lagjo lœ stuoris, mutto barggek lœk uccan.« Hætte min birastata birra buok.

Aiggopgo mi ain jœrrat: »Gi læ mu lagamus?« Aigogo oktage œrotusa dakkat olbmui gaskast? Mi kristalažak berrep alma goit diettet, atte buokak læk min lagamužak, ja darpašek min vœke, lekusek si dal migjidi dovddosak daihe abmasa, gullu sek sj dal min olbmuide daihe œi, juogo si dal ležek migjidi buore daihe baha dakkam.

Ja gœa dal man gœrggat ja man jierbmalaš dat samaritanalaš læi vœketet! Son oini su ja arkalmasti vaimostes. Oudalgo samaritanalaža gietta likasti vœketet, goccageje njuoras dovddok su vaimost. Son dovđai dam abmasa sarjid, dego dak lifœ su ječas. Damditi go daggar arkalmastenvuotta assa su vaimost, i matte son nuftgo pappa ja levitalaš mœddel mannat. Mi lokkap davja Kristus birra, atta go son oini olbmui hæde, de i mattam son doalat gadnalides. I Ibmel læt sivdnedam minge nuft garra-vaimolažan, muttomlagan londolas arkalmastenvuotta alma goit gavdnn. Mutto hanisvuotta, himolašvuotta, min ječamek angirvoutta buore maielmalaš dili maŋai læ dakkam min vaimoid garasen. Damditi ferŋte Ibmel armos addet migjidi Kristus Jesus siste, ja jos mi dam arbmo vuostaivalddet, devddujuvvu maidai min vaimo arkalmastenvuodast, duotta barkolaš arkalmastenvuodast. Aito daggar arkalmastenvuotta darbašuvvu, i aivestassi sani bokte. Dot samaritanalaš i ollo sanid adnam; mutto son vaive ja golatusa ani. Son œuožasta dam likkotæme ouddi ja geige sudnji gieđas vœken. Son i bala ajatallamest dam varalaš baikest, gost rievvarak elostegje. Son oafarušša su aigest. Ješ vazza son juolggasi ja adda nubbai su spires. Son ruđaid ja obmudagaid. Son divœoi su boramušain su lavkastes, i son luotte œari a-

la; mutto adda nuft valljogasat, atte dot likotœbme ollaset šadda vœketuvvut — Daggar arkalmastema ala œujuta Jesus dam værddadusa siste, daggar aige ja rutta-oaffari ala, ja min son goœœo damanaga lakai dakkat.

Mattakgo don dam? Juogo læt dakkam dam, daihe juobe uceemusad gœœalam dam? Go Hœrra maidai mist dam sœmma balvvalusa gaibeda, maid dakkap mi dalle. Davja dakkujuvvu navt, atte olbmuk œi obbanassege fuola ane lagamuža hæde vœketet, si luttek œari ala cœlke-dedin: Vœketekus duot mu granna, sust læ buorreb varre go must, ja erinoamašet luttujuvvu vaivvaškasa ala. Muttom œera fast cœlkka: »Duot vaivvaš olmai læ ješ aššalaš su dillases, ja damditi mon sust im ane avvira.« I suige ansašuvvum hætte læt gœppadæbbo guoddet go anšaskættet. Ja jos vel min lagamuš ješge læ aššalaš su likotesvuottases, gaibeda go Ibmel mist atte mi su galgap dubmet.

Vuolge ja daga don damanaga lakai. Daggobokte œajeta Kristus min buoreb gæino ala. Audogasak læk dak vaimolađasak; dastgo sigjidi galgga dappatuvvat vaimolađisvuotta.

Lappum bardne.

Luk. 15.

(Lassi gavcad nummari).

»Mutto go son ain læi gukken erit, de aicai su aœœe su ja arkalmasti vaimostes ja viegai su lusa ja doppi su œæbet birra ja œummesti su.«

Igo oro du mielast, atte vel gœdge vaimoge mattaši njuoranet daggar rakisvuoda diti? I oktage rangon sadne. I oktage suorggatatte goalosvuoda ivdni læ oaidnet aœe muodost. Mutto aive rakisvuoda dovddok, salastæbme ja cumam. Vissasi berrep mi œdnami luoitadet daggar stuora arkalmastenvuoda diti. — O don, Ibmela

rakisvuoda bodnetes appe!

Suddolaš, gæčad dam oainatusa! Dat buttismættom bardne, dat raiskagam ravkke, dat ruoinam ja nelgum golggolaš, son, gutte læi eritskittardam buok ruđaid, hæppašuttam ječas suddo fastevuoda ribaga siste, bavčagattam ja æpegudnejattam su rakis ačis nuft hirbmadet, gæča, man čabbat son dal vuoinada su ačis salast. Gæča vraka læ gagjujuvvum dam jaskis haman sisa.

»Ačče oini su gukken erit.« Son i goassege masse su lappum manas čalmest erit. Dat varddadægje ače čalbme čuovvo suddolaža ija ja bæive — vuovdest ja giettest — varre-čokast ja čacce-rajest — sælskape ællima šamast ja oytaskasvuoda mašost — dansasalast ja vinejukkam stobost — suolvuoda ja furudaga fastes gæinoid alde — bærašviesost ja gukken dobbe stoarmas abe alde sevdnis igjabodoi siste. Ačče čalbme čuovvo suddolaža, go son baroi čađa rabba hægas diti, go son dovdda jabmema lakkanæme nælge ja čoaskas bokte. Son oaidna suddolaža suovast ja dolast go viste læ buollemen. Son oaidna su, go son goarranam jugišvuoda diti ja æppadusast buostot-adnujuvvum arbmo-aiges diti vagjula vuovddai baddin gieđast loapatet su likotes ællimest. Buok daggar dili siste oaidna ačče lappum barnes ja nieidas, ja son vuordda alelassi dam ilo oažžot, atte vuostaivalddet cummain su manaš.

Atte ačče i vaze mannam lappum barnes vuostai, mutto viegai, daggobokte datto Jesus migjidi čajetet min almalaš ače rakisvuoda ja buolli halo suddolažai bæstet. Dat læ jure dego dalle go muttom meri gač ča, æp mi dalle hilljat vazge, mutto viekap nuft ollo go nagadep gagjot dam hæđalaža Damlagan læ min rakis almalaš ače luondo buok lappum barni vuostai, gæk suddost elek. Mutto dam i datto olmuš jakket; dastgo jos olmuš dam jakaši, de son i ajatalaši suddo amas ædnamest.

Ače cumma ja salastæbme avvadatta lappum suddogasai vuostaivalddujume Ib-

mela mannariektai — dat maid mi maŋŋil oaidnep læk duodastusak dam ala.

Son hæpani, go daggar rakisvuodain vuostaivaldujuvvui ja ouddanbuvti su suddodovddastusas; mutto su balvvalus arvalusasast i vuolggam mikkege. Son arveda dal, atte go son nuft divres læ aččas, de son barne ain oažžo læt. Laga dagoi bokte i šatta oktage audogassan. Dat vanhurskesendakkujuvvum olmuš i læk slava, mutto fria. Dak, gæk ječaidæsek dolek laga dagoidi læk garrodusa vuolde, vaiko vel gukkasge læk boattam buri dagoi siste. Mutto čala læ bigjam buok suddo vuollai maidai olbmu buoremus dagoid. Buok dat mi olbmus læ, gæbasen gartta Ibmeta vægtaskoalast. Dat čabasemus ællim, ja dat min mielast buoremus dakko læ billašuvvum suddost.

Suddolaža vanhurskesendakkujubmai Ibmet oudast i dokke mikkege ærago son, gæn Johanes goččo »sadnen«, Kristus Ibmeta agalaš bardne, son læ ačče njalme. Damditi cælkka maidai Jesus: »Dat sadne maid di gullabetet, i læk mu sadne, mutto ačam, gutte mu læ saddem.« Go ačče cummesta lappum barnes ja salasta su, de son dam dakka čajetam varast migjidi, atte son adda suddolaži Kristusa buok su vanhurskisvuodain, gululašvuodain, laga dævddemin, bassevuodain, buttisvuodain ja buok daina, maid Kristus læ migjidi fidnem.

Lasetuvvu.

Dærvuodak.

(Čali Simon Helfjord)

Rakis vielak ja ustebak!

Arbmo lekus dingum ja rafhe!

Mu jurddagi bođi aito dal mu mannan čavča jottem G. F. Lund særvet Tanajoga bajas ja vulus, ja maidai muitam daid æra baikid Væstafinmarkos, gost okto jottem, ja mudnji bođi dal hallo saddet

digjidi, mu rakis ustebidam soames sane. Di muittebetet moft mon ferttejim javotaga orrot, damditi go mon im mattam sardnot din giela, imge ibmerdam, go di sarnoide, ja dat sëmma vissasi šadde jos nubbe havege šaddam jottet din særvest; mutto mon savam, atte di oktanaga muina stivrešeidek lavkidædek alme vuostai, de dalle læ doaivo mist dobe dæivadet, gost buok gielak ibmerduvvujek. Mon cælkam vaimolaš dærvuođaid digjidi, gæk asabetet Tanajoga gattin, digjidi, gæi særvest legjim ja gæi dovdam, ja mon cælkam dærvuođaid digjidi Fielvuonast. Ibmel buristsivdnedekus din buokaid. Mon davja muitam din. Jos Ib-mela datto læ de mi vela dæivvadet.

Vahaš mastge.

Erik Andreasen Buomates čalla:

Go must læ dal nuft buorre dilli sadem mo moadde sane dudnji ja bivdam saje min ucca »Nuorttanastai«.

Norga bankko aigo dal olgusaddet ođda ja čabasæb' bapir-ruđaid, sëmma namain ja mavsolašvuođain. Dalle go dat olgusvuolgatuvvujek, de alget sisačoggujuvut dak ovdiš bapir-ruđak.

Hirbmuš nævres dalkke.

Ruodarikast dæivai aldagas, daihe dat nuftgoččuduvvum bajan-njuolla 90 boco, mak dallan gačče ædnami ja jabme.

Boaco vazzek suorganegje ja ballagotte hui sagga, si æi gaddam ječaidæsege cœvvet ja hægast bissot dassačigo firti; mutto Ibmel varjali sin ouddolažat.

Læk dobbe gal værro-makset.

Kristiania gavpugest gavdnujuvvujege mannemus værro-lignem aige 57,000 værro-gæssek.

Gordne divro.

Vuostas august rajest læ jaffo Berge-

nest divrom kr. 1, 50 sæka ala.

Vaksdal jaffomølla læ august manost buollam.

Ruošša, Suomaædnam raddejægje læ æadnam 2 Suomaædnam stuoremus bladin muttom aigai.

Nuorttanaste olgusadde ræisorutta november manost.

Dam čavča im šaddam arad Finmarkoi vuolgget. Dak ollo jottem ernoamašet Vesteraala birra ja Nuorttanaste læ ajetam Jos Ibmel ællem adda læm mon jurdaša fidnat čuovvovaš baikin november manost:

Jos dampa rutast doalla, læm mon 2be november Lavvonjargast, Tana dæonjalimest.

3ad	—	Juovllavuonast.
4ad	—	Bonjakasast.
5ad	—	Rattovuonast.
6ad	—	Dænođagast.
7id	—	Sëmma baikest.
9ad	—	Johan Daniel baikest.
10ad	—	Skipagurast.
11ad	—	Aleknjargast.
12ad	—	Buolmatest.
13ad	—	Njuorganest.
14ad	—	Stuoravuonast.
15ad	—	Rissibavtest.
16ad	—	Njirgost.
17ad	—	Nyborgast.
18ad	—	Unjargast.
19ad	—	Čacce-sulloi ja dast Sydvarangi. Čuoggalmasak dollujuvvujek buok daina namatuvvum baikin, ja gutte i læža ožžom buok nummarid Nuorttanastes bottos gaibedet, de oažžo.

Siddibivdo.

daihe nuftgo væsta-sabmelaš dagja »sallidbivdo« časki damge jage feila Lofota ja Vesteraala birrasin. Dam čavča algost oidnujegji stuora siddispierrok dam bæggalmas stuora siddivuona, Eidfjora njalimest; mutto sildi bahamus vašalaš skuttar,

daihe nuftgo dat maidai baigotagai goččo-blækkačollo, bođi namatuvvum vudni, ige luoittam sildi sisa boattet. Raftsundast legje maidai algo čavča stengem vahaš sildi; mutto dat læi nuft smavest, atte illa læi saltetatte. Mutto almage læi hadde 20 krona rajest 25 krona ragjai mittofarpalest.

Dal gullujuvvu, atte vahaš sallid galga læt Harjangast Ofotast. Čuđid mielde læk nuottebrukak dange jage Trondhjem rajest davast occam angirit sildi manist; mutto æi læk gallist favdadet fidnem.

Okta gievras olmai.

Dabbe Vesteraalast, Oksnes girkosuokanest gavdnu okta olmai, gutte hirbmastatta su šados ja famodes bokte. Son læ 80 tomma gukke ja dalle juo go son læi 18 jage boaris, bajedi son ollis olbma čaccegarvoi siste olguseigejuvvum gieltabælest, gieskad ceggi son ovta dimbara, mi læi 18 alan gukke, ja dam dagai son hui gæpaset. Son læ 30 jage boaris ja hævsmanen læ son sukkam Vesteraal bivdo manga jage. Mutto son ferti hættet hævsmannin læmest, dainago son læi muft gukke, atte son burist i mattam čuožžot ja lina gasset, go vanas baroid alde juovzoi, de son i dattom čuožžot bissot. Son bivdo ain sukka, mutto dal čokka airoi alde ouddagæččen (kæmpain) ja uccemusad 2 olbma biega duolada. Ollis gusa nake son darbbaša, go stevelid aldses goarota.

Stuora likotesvuotta.

Hibmoš stuora likotesvuotta dabatuvai Malmnæst muttom aige dast oudal. Okta æmed vazzi grannas dalloi ja dobbe javkai hui gukka. Njellja smava mana bace sidi, si gavdne riššasagid ja daiguim algge dukuraddad, ja moft si ležžek mænnotdam dam i dieđe oktage; mutto dolla sakkani daloi ja dat buli gudnan. Uksa læi lassejuvvum, dak smava manak æi bæsam olgus, si fertijegje dolla-ašoi jabmet. Maggar vaibmi čuoce oaiatus dam ædne ribboi

go son sidi bođi ja manaides ja oini dalos buollam.

Dat likotes dabatus čuorvvo duodalaš varretusa buok ednide. Leket varrogasak, alet manaid guođde okto sidi, go di daloi mielde vazzibetet.

Dubbat adnu

Sameadnamstge manga sajest læ ila bagjelmæralaš. Go oudamæarka diti vaivvaš bærrašest isid adna dubbat bagjel 50 krovna oudast jagest, de dat læ ila ollo. Dalve-jaffo mattaši ožžujuvvut uccis bærraši dai ruđai oudast, ja mi avkid læ dam dubbat anust? Lægo dubbatest biebmoe? I eisege, mutto guoradussan dat fal læ. Heitte erit dam bagjelmæralaš dubbat anul Oaste borramuša ja bivtas akkasad ja manaidasak dai ruđai oudast, maid dubbati anak! Gæča maidai bærrai, atte du manak æi harjan dam boasto dabbail

»Nuorttanaste«

ain læ oažžomet vuostas nummar rajest.

Muttom jabmin sænga lutte.

(Lassi oudeb nummar).

Dat buocci frøken čajeti hirbmus stuora daidemættomvuoda vuoiñalaš dingai harrai ovtastattujuvvum stuora bestujume-darbašin. Mon sardnudegim suina dego manain. Su oamedovdo læi muft suorgganam, atte son, go sakka læi suddo ja bilašubme birra, bajelasas valdi jure buok; mutto bestujume čiegostvuodak orro su mielast nuft arvedmættomak. Mutto almage son æmbo ja æmbo jaskudešgođi, ja go mon vulgim, mattim mon čielggaset oaidnet binnaš doaivo čuovggamen su muođoin ja mon guđdim su daina ilolaš jurdagin, at

te farga dat boddo boatta, atte idedes guovso naste, Jesus bagjana su vaimoi.

Moadde bæive dastmanñil ožžom mon sane muttom duočalaš papast. Son ainas haledi sardodet muina ja dam nuft jottelet go vejulaš læi. Stuora imaštallamin occim mon papa kontora, ja haledegjim sakkarak gullat, mi papast muina læi sardnumuššan. Ja mon šaddim ain æmbo ibmaši, go papast ožžom gullat, atte dam buocce nieida ædne læi læmaš su lutte ja muittalam, atte mon su nidi varalaš boasto oapa legjim buktam, ja go su nieidda ain datoi muina sardnodedet, de i diettam ædne æra rađe, go papa lusa mannat ja goččot papa mu oapatet, vai mon satam fast su nieida oapatet.*

Gal dat demditi i læm aibas riehta, maid dat buocce nieidda ribuš læi ædnases muittalam. Vaiko mon sardnom ovtagærdadašažat ja mannalažat, almagen su ibmardussi dammađe dat i læm čielggam, atte son ædnases riehta sati muittalet mu oaivela. Pappa, gutte læi mudnji burist oapest, arvedi dallan dam aše ja gæččali ædne javotuttet dam jako sisa, atte mon im mikkege varralaš olmaid læm, gæn mon dittim, maid mon celkkim j. n. v. Mutto son i dattom dam papa vastadnssi hoapost duttat.

»Maid dagja pappa dasa, go mu nieidda ječas rækanasta stuoremus suddolažai scervai, ja atte hr. X. i læk ovtain saninge erit-ožudam sust dam boasto ja vahagatte jako?»

Pappa: »Jakago frova, atte dat læ vahagatte jurdda nieidast, go son ječas gadda suddolažan?»

Frova: Juo, dam mon vissaset jakam ja dam alma mon fertem diettet buoremusad, gutte su ædne læm. Son læ alelassi læmaš okta sivo buttis siello.*

Pappa: »Najuo, dat gal oažžo læt duotta, mi dam olgodes vanhurskisivutti boatta; mutto, nisson, Ibmel čalmi oudast læk mi buokak lapum bardnek ja neidak, damdili læ aito okta gæidno bestujubmai migjidi buokaide, ja dam gæino namma

læ jorggalus Ibmeli ja osko dam Hærra Jesus ala?»

Frova: »Mon im aigo vuostainagget dam, dasto dak læk aššik, maid pappa alma buoremusad fertte dovddat, mutto læi nubbe dingga, manditi mu isid erinoamašet šaddai bahamili. Go hr. X. læi guođdam mu nieida, manaime moai dallanaga su lusa, ja moai (mon ja mu isid) illoseime, go oinime su uccaneš maššoi bæsam; mutto son sarnoi daggar imašlaš dingaid Bassevuoigña birra ja goččoi monno rokkadallat, vai Bassevuoigña sisa boadaši aito dego son lifčē okta persovna, gutte olgobælde nubbe lanjast čužžoi ja vurdi — ja Bassevuoigña galga dastmanñil læt su oapatægje, cælka son.«

Pappa: »Alma frovage dam jakka, atte Bassevuoigña læ okta persovna, ja atte son datto læt min oapestægje ja oapatægje dam ællim čađa?»

Frova: »Mon im arved papa. Bassevuoigña okta persovna —«

Pappa: »Nuft oapata Ibmel sadne, nuft oapatek min mannaoappo-girjek, ja likkolaš dat, frova, gutte ječas guoratallamuša bokte læ dovddat boattam daid bæste sanid: »Mutto go mon læm eritmannam de aigom mon saddet bælostægje, Bassevuoigña, din lusa — — Son galgga din oapestet buok duottavutti. — — Son galgga dævddet maielme ala suddo, vanhurskesvuoda ja duomo.«

Frova: »Mon im duosta alget diggot theoligiain, hr. pappa, mutto alma mist læ maidai maidai dævaš jærgga, man mielde soapa daid ašid dutkat.«

Pappa: »Min jærgga i læt daðesge dævaš, frova, go vuoiñalaš ašidi guosku Son, gæn lutte dat buok alemus jærgga læ cælka min jærga harrai, atte dat læ sevnjudattjuvvum, ja atte mi galggap vagjulet su čuovgas siste, jos mi galggap balga dæivvat sidi.«

Frova: »Vai nu, i pappa jakke, atte X. læ maidege boastot mu nidi sardnom?»

Pappa: »Im eisege mon dam jakke Mutto dam mon jakam, atte sikke don, frova, ja du boadnja ja obba din dallo dagašidek riehta, jos vaimoi vurkešidek dam, maid X. dagja dam buocce nidi.«

Dam sidai nabbo dalle pappa mudnji muittalet. Ja go son i adnam vægjemætošen, atte frova su goččom mielde dagai, ravi son mu roakkadvuođa adnet ja visesvuođa Hærrast occat.

Juo fal duođaid, go dam sœmma manñilgaskabæive bottem dam buocci nieida sagaide, bođiga guobšagak, sikke ačče ja ædne ja čokkidæiga sœnga bolddi, gullam diti mu sardnoma.

Mon fertem dovddastet, atte im læk gal lakkage vuottam dam vašalaža bagjel, mi goččëduvvu olmuš ballon. Dat bođi gal obba famoin maidai dal. Mon alggin ovta kapittala bibalest lokkat. Lokkama vuolde batari dat vašalaš mu lutte erit, ja mon ožžom armo sardnodet Ibmelin njuoraset ja vaimo dovdoiguim rokkus siste, nuftgo mon maidai ožžom armo armo-truvno ouddi guodde nieida ačče ja ædne.

Go mon aiccim, atte ačče sagga hæpani ovta gadnjai diti, maid nistiti nieraides miel vuolas golgetet, divvom mon ječam čokkat nuft, atte im gæčča su muođoides, amas son must darbašet hæpanaddat. Mon sardnom gukka dai sani birra: »Buokak læk si suddolažak, ja sist vailo dat ramadus, mi galggaši læt Ibmel oudast, ja si šaddet vanhurskesendakkujuvvut anšaškættai su armost dam lonastusa bokte, mi læ Kristus Jesus si: t. Mon čajetegjim dam stuora erotusa, mi læ olmui gaskast oigoldasad daggobokte, atte muttomak læk gudnalažak, oerak fart gudnetæmek, muttomak valdegode činak, ærak fast dam hæpadak ja noađek, mutto atte mi, go sakka læ vuoinalaš dingai birra, aibas dokkemætomak læp buok dasa, mi buorre læ, »luondostæmc vaše guoddep«, — »sevdnjudattujuvvum jiemest,« ja »amasendakkujuvvum dam hægast, mi Ibmel siste læ dam maiel-

me daiddemættomvuođa bokte,« damditi fertep mi buokak vanhurskesendakkujuvvut, jos mi galggap besat damditi, go sa i bæsa mikkige buttesmættomi. Ibmela ječas rakis bardne mærredi juo vašalažvuođa rajest, oudalgo maielme vuodde biga juvvui, migjidi fidnet dam vanhurskesvuođa. Damditi fertti son šaddat dat Ibmela oaffarlabbes, gutte maielme suddolažak, ja bo dalle dat ellis soabatus-oađidat, ja buok boares teslam nta vair-čokkat, ja gje ouddagovak. »Son guti min suddo-olrubmašest alde muorast,« damditi šaddap mi dal vanhurskesendakkujuvvui, go mi dam oskop, go mi oskop, atte son varaines læ cikkum erit min suddo-registari, ja atte son min ælli ja jabmi lutte bajasčuožjelattujuvvum oudastloaitastægje ješ læ min vanhurskesvuotta su jabmiemes siste, min suddoi oudast ja su stuora hærvas bajasčuožjelæmist siste, manñilgo valgge damlakkai læi maksujuvvum ja ericikkujuvvum, atte dat šat gukkeb i mattam su gildet havdai.

Ačče ja ædne vulgiga ja mu ja dam buocce gaskast čuočvovas sardnodæbme olgi.

Mon: »Oskokgo don, atte don læk oerta daggar lappum suddolaš, gæst i læk mikkige æra go suddo ja jallavuotta ovdanbuktet Ibmel ouddi?«

Son: »Mon oskom buok, maid min læk cælkam, ja vel sagga æmbo dam olmušlaš billašume birra.«

Mon: »Oskokgo don maidai, atte Kristus læ bagjelasas valddam du suddoid?«

Son: »Dam im mon arvvedet.«

Mon: »Im monge gal dam matte arvvedet; mutto mon oskom dam, dainago Ibmela duottavuođa sanest nuft čožžo.«

Son: »Mon maidai oskom Ibmel sane; mutto moft matam mon oažžot andagassiaddujume suddoinam, ja manlakkai vissisvuođa dam birra, dat læ oaivvešise mudnji?«

Mon: »Čala cælkka: „Son erit-cikkoi

dam suddo-regista, mi min vuostai læi.“ „Son erit-valdi dam, go son dam navli ruossa-muora ala.“ Juo dat cælkka: „Jesus min stuora bajemuš pappa manai basse baikkai su ječas varain ja gavdnai agalaš lonastusa.“ Ovtta daggar olliš ja agalelaš lonastusa, atte apostal ferti cælkket: „Dal i šatten oaffar darbašuvvu suddo diti; dastgo andagassi-addujubme læ. Gæn galgam mon dam duođalaš ašest jakket jos im jakke ječas Ibmela? Ibmel cælkka, atte son supi buok du suddoi su bardnes ala ja atte bardne erit-cikkoi dam suddo, maid son bagjelasas valdi su ječas varast. Don oainak nabbo dalle, atte suddo šaddai erit cikkujuvvut, gukka oudalgo don dam rokkaallet.

Son: »Lægo dat duođaid duotta?«
— Mu mielast orro dat læme ila stuoris, i-la čabbes, ila hærvas, dat i matta læt duotta

Mon: »Ibmel læ cælkka, ja su sadne læ amen.«

Son: Vuoi, vare mon dam lifčem oudal diettam! — mutto alma olmuš satta maidai ječas bættet?«

Mon: »Satta gal, jos æra dingai ala osko æmbo go Ibmel sadnai, — go osko olmui ala, ječas jærga ala, maielme visai værre niegoi aia — dalle gal olmuš ječas bætta, mutto i fal go ovttagærddašazat Ibmel sane ala luotta.

Son: »Mon fuobman dal, atte obba maielme læ bættemen sielos.«

Mon: Hærra cælkka, atte maielme orro dast, mi baha læ. Vissisvuotta armodili birra šadda stuoreb ja stuoreb dađemielde go Bassevuoiŋa oazžo du sielo čalmid čuvget ja oapatet du evangelium čigos vuodaide. Ibmel vuoiŋa aiggo evangelium sane čađa duođastet du vuoiŋain, atte don loek Ibmel manna.«

Son: »Mon orom juo dovddamen væhas dast. Okta famolaš hallo dovddo must dam boddo, okta garra siskaldes gaidadus sardnot cœdnai, aččai ja vieljaide oa-

paide ja sogalažaide — jos vejulaš lifčebuok olmuide dai stuora doppejægje duottavuodai birra. Dast galgga šaddat stuora nubbaštus, illo ja avvo galgga dast šaddat, jos Ibmel suovva mudnji dammađe famoid atte mon nagadam muittalet dam stuora hærvvasvuoda birra.

Mon: «Mon jakam dudnji læ buoremus javotaga orrot, ja ječad sielo biebmatt. Gal don fargga šaddak dovddat vašalažo gæččalusaid. Loga višsalet ođđa testamentast ja rokadala Ibmolist Bassevuoiŋa čalbme-vuoidasa, vai æmbo ja æmbo oaidnet boadak friavuoda ollis laga.»

Go mon guđdim dam buocce, avvodi son ja læi ilost, ja sust læi maidai dat doavvo, atte Ibmel fast adda hælo ja dærvæšvuoda sudnji, nuft atte son juoida oazžo dakkat su bæstes balvalusast. Dat čovkis, ja duolle dalle væhaš rusodægje nierak, dak bahas vuoisatagak radest ja dat goike guorsatak muittali mudnji, atte i læm gukka oudalgo su dimoglase læi olgus gollgam.

Nube bæive maidai oanehassi oapalegjim su. Son læi dam sæmma likkolaš dilist. Manga moerkkabapar legje ju boattam su ođđa testamenti.

Lasetuvvu.

„Nuorttanaste“

oligusboatta ovttagærde manost ja maksa kr. — ovtta krona — jaggest. Bladde dinggujuvvu Tannast: Erik Andrease lutte Buolmates, Erik Tapiolutte Skipagurast ja Samuel A. Samuelsen lutte Rattovuonast. Karasjogast: Josef Isaksen lutte. Ja Nyborgas Mathis Laidelutte. Altast Nils Olsen lutte Fielvuonast. Maidai matta bladde dinggujuvut olgusadest, G. F. Lund Sigerfjord, Vesteraalen.

Redigeret trykt og udgivet af G. F. Lund. Sigerfjord Vesteraalen.